

Men dette, at vi saa stærkt har peget paa de naturlige Lægemedler, som afgjort er de vigtigste, har jo ikke hindret os i at erkende, at der ogsaa fra Statsmagtens Side og fra de ledende Bankers Side, særlig fra den ledende Banks Side, kan og bør foretages Skridt, som virker gavnligt ogsaa i valutamæssig Henseende.

For længst har vi, og jeg ikke mindst, paapeget, at den vigtigste Foranstaltning, som Regeringen kan gennemføre til Støtte for vort økonomiske Samfund og til Støtte for Valutaen, er Balance i Statshusholdningen og en Politik overfor Kommunerne, som ogsaa hidfører Balance i de kommunale Husholdninger. Vi har ogsaa ment, at det at tage de for Staten nødvendige Indtægter i Form af Afgift og Told paa Luksusvarer var et virksomt Middel til at støtte Kronens Kurs, til at formindske Luksusforbruget og ikke mindst til at formindske den store Luksusindførsel fra Udlandet. Den afgaaede Regering har dels gennemført en Række saadanne Foranstaltninger, dels foreslaaet en Række andre, hvilke sidste tog afgjort valutamæssigt Sigte. Jeg sigter herved til den i Februar Maaned gennemførte Lov om en Omsætningsafgift af Automobiler og Forøgelse af Luksustolden, og jeg sigter til de Forslag om yderligere Afgift paa Luksusvarer, som af den afgaaede Regering blev forelagt sammen med Lovforslaget om Valutacentralen og Valutaydelser. Jeg mener, at særlig disse sidste Forslag, hvis de gennemføres eller — hvad den i Februar Maaned vedtagne Lov angaar — fornyes, vil have en meget væsentlig Betydning. Det drejer sig her om en Importmængde paa ca. 200 Mill. Kr., og der kan ad denne Vej paa naturlig Maade fremkaldes en ganske væsentlig Forbedring af vor Handelsbalance. Desuden skulde de Midler, der tænktes at indkomme ved de sidst forelagte Love, anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden, hvilket ogsaa utvivlsomt er en valutagavnlig Foranstaltning.

Endvidere vil jeg nævne Kursegaleringsfonden. Man har været alt for tilbøjelig til at se bort fra den gavnlige Virkning, som denne Foranstaltning har medført. Den var efter min Overbevisning en fuldkommen Nødvendighed; overfor det meget stærke Underskud paa vor Betalingsbalance, der var i 1923, var det en Nødvendighed at gennemføre en Foranstaltning som denne. Den naaede vel ikke sin Hensigt fuldt ud, men det er ikke desto mindre sikkert, at uden denne For-

anstaltning vilde vi valutamæssigt have siddet betydeligt værre i det og neppe have set en forholdsvis saa rolig og gunstig Periode som den nuværende.

Der er fremdeles Gennemførelsen af Lovforslaget om Valutacentralen, hvis gavnlige Virkninger jo nu er almindeligt anerkendt, og endelig, hvad jeg lægger overordentlig stor Vægt paa, er den afgaaede Regering i Samarbejde med Nationalbanken slaaet ind paa Kreditindskrænkningens Vej, og det er en af de allervigtigste Foranstaltninger, som kan foretages for at hæve vor Valuta: en forstandig Kreditindskrænkning. Jeg forstaar ogsaa den nuværende Regering saaledes, at man i Samarbejde med den ledende Bank vil gaa videre i denne Retning.

Det er sammenlagt meget betydningsfulde Foranstaltninger, der saaledes er gennemført af Statsmagten til Bedring af vor Valuta, og hvis de øvrige Foranstaltninger, som var foreslaaet af den afgaaede Regering, baade Valutaydelser og de stærkt forøgede Luksusafgifter, var blevet gennemført, vilde Forholdet have stillet sig endnu gunstigere. Men der er — og det bør ogsaa fremhæves — stærke Bedrings-symptomer. Som allerede nævnt er et af de vigtigste Bedringssymptomer den forholdsvis Ro, der er indtraadt, den Stabilisering, der virkelig synes at være naaet gennem nogle Uger, og den langsomme Fremadskriden af vor Valutas Stilling. Der er ogsaa en afgjort Bedring i vor Handelsbalance. De tre første Maaneder af indeværende Aar viser en Merimport paa 42 Mill. Kr. mod en Merimport i de samme Maaneder det foregaaende Aar paa 102 Mill. Kr. Det er en ganske overordentlig stærk Bedring, som sikkert i høj Grad har bidraget til at skabe de væsentligt gunstigere Forhold, der i den sidste Tid har hersket paa Valutamarkedet. At naa til en positiv Handelsbalance er et Maal, som det ikke har nogen praktisk Værdi at tilstræbe, fordi det for et Land som Danmark vil være ret umuligt at naa. Det viser sig jo ogsaa, at vi før Krigen havde et Underskud paa Handelsbalancen paa ca. 140—150 Millioner, uden at det paa nogen Maade ødelagde vor Betalingsbalance. Det kommer her meget an paa, hvorledes de Varer, der drages ind fra Udlandet, benyttes, om de gaar til et Nydelsesforbrug, eller om de finder produktiv Anvendelse, og langt den største Del af de Varer, vi indfører fra Udlandet, faar en produktiv Anvendelse. Derfor vilde jeg mene, at et Underskud paa Handelsbalancen som det, der er for